

Zajednica se olako odričala duševnog bolesnika i smještala ga u institucije. Primjer masovnog zbrinjavanja je i naša ustanova koja je u svojoj povijesti zbrinjavala preko 630 korisnika s područja cijele bivše države. U domu je danas smješteno 330 korisnika. Populaciju doma čine odrasle, psihički bolesne osobe u starosti od 25 do 90 godina života.

O njima brine 135 radnika. U neposrednom radu s korisnicima je 36 njegovateljica, 22 medicinske sestre, 3 fizioterapeuta, 4 socijalna radnika, 1 psiholog, 1 defektolog i 3 radna terapeuta.

Dom za psihički bolesne odrasle osobe

U sklopu doma je i ambulanta opće medicine Županijskog Doma zdravlja. Nipošto se ne smiju izostaviti i ostali radnici (kuhinja, praonica rublja, kantina, frizerski salon, poljoprivredno dobro, održavanje objekata, računovodstvo i uprava), jer svi oni značajno doprinose kvaliteti života korisnika.

Dom svojim korisnicima pruža usluge stalnog smještaja, stanovanja, prehrane, održavanja osobne higijene, brige o zdravlju, njege, radne aktivnosti, organiziranog korištenja slobodnog vremena, psihosocijalne rehabilitacije...

Radići sa psihički bolesnim osobama vrlo je zahtjevno. Ovaj se posao ne može jednostavno odradivati. Radi se o ljudima koji se od nas razlikuju samo po tome što su oboljeli, a mi nismo. Oni nas trebaju. Neke su sposobnosti, znanja, vještine, navike, volju zatomili u sebi, i na nama je da ih vratimo na površinu, koliko je to u našoj moći. Treba u njima graditi vjeru u vlastite mogućnosti, što svakako nije lako. Bijeg od realnosti, rigidnost u stavovima (ako su uopće sačuvani), iskrivljena slika osoba i odnosa, ponekad i nasilno ponašanje, samo su neke od izraženijih pojava psihičkih bolesti. Karakterne su osobine u bolesti pojačano izražene (bilo pozitivne ili negativne). Iz toga je jasno da svakome treba pristupiti individualno. Do uspjeha, pa i onog jedva vidljivog, dug je put. No, treba razmišljati pozitivno. Kad se uspije, i u najmanjem koraku, vidi se zadovoljstvo korisnika, a takvo je, sasvim sigurno, i kod radnika.

Upravo to zadovoljstvo korisnika usluga i pružatelja te činjenica da kod duševno bolesnog čovjeka postoji još puno potencijalnih mogućnosti kojima treba dati mogućnost, navelo nas je na put inovativnih modela zbrinjavanja psihičkih bolesnika što našu ustanovu u Hrvatskoj čini posebnom.

U prvom je redu i najduže po stažu pomoć i njega u kući koja se provodi od 2002. godine i u prosjeku zbrinjava šezdesetak osoba na području općina Lobar, Novi Golubovec, Mače, Mihovljan, Zlatar Bistrica, Konjščina te grad Zlatar.

Organizirano stanovanje uz podršku stručnih radnika program je koji se provodi od 2004. godine, a trenutačno je dvadeset korisnika u pet stambenih jedinica koje se nalaze u lokalnim zajednicama.

U planu je i izgradnja devet manjih stambenih objekata čije radilište je otvoreno u kolovozu 2012. godine.

Psihosocijalna rehabilitacija duševnih bolesnika u njihovim obiteljima provodi se već godinu dana te ima tendenciju razvoja, naročito od kada smo od Županije upravo za tu namjenu krajem 2012. dobili osobni automobil.

Master planom razvoja ustanove do 2018. godine predvidjeli smo transformaciju Doma u centar za intenzivnu i dugotrajnu skrb te pružanje izvaninstitucionalne usluge. Dakle, cilj nam je približiti uslugu potrebitom čovjeku, a ne čovjeka smještati tamo gdje se ta usluga može dobiti.

Planiramo otvoriti i dnevni boravak, bilo cjelodnevni, poludnevni ili tjedni, ovisi o

potrebama naših potencijalnih klijenta. Da bismo u tome uspjeli, potrebna je povezanost i suradnja resornog Ministarstva, Županije, lokalne zajednice, Centara za socijalnu skrb, obitelji te drugih zainteresiranih sudionika, što za sada ne izostaje.

Lobar-grad je ustanova sa 75-godišnjom tradicijom. Svjedoci smo da se duševna bolest stigmatizira i da je do sada bilo opredjeljenje zbrinjavanja u velikim ustanovama, daleko od gradske vreve, najčešće u starim dvorcima.

Vrlo pozitivan pomak je svijest o poštivanju ljudskih prava duševno oboljelih osoba koja su legalizirana kroz zakone, konvencije, a i standarde kvalitete socijalnih usluga.

Za sve inovativne oblike potrebna su nam nova znanja i pojačanje stručnoga kadra u Domu. Do sada sve oblike zbrinjavanja radimo s postojećim kadrom koji je visoko moralno zainteresiran za dobrobit ljudi o kojima skrbimo.

Naš rad i kvaliteta prepoznata je u Ministarstvu socijalne politike i mladih, u našoj Županiji, kod obitelji naših sadašnjih i potencijalnih korisnika što nam daje snagu za razvijanjem upravo u tom pravcu.

Karolina Martinuš, dipl. soc. radnica voditeljica odjela socijalnog rada i psihosocijalne rehabilitacije

Dubravko Žerjavić, dipl. iur. ravnatelj Doma

Iz cijelog članka nije jasno kako se dom zove, a tretira ga se velikim slovom, dakle kao dio naziva!!!